

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba ngày 03/01/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1117

“TÂM THAM, TÂM NGẠO MẠN KHỞI LÊN THÌ LIỀN BỊ MA CHƯỚNG”

Bài học này Hòa Thượng giảng cho người xuất gia nhưng người xuất gia và người tại gia chỉ khác nhau ở hình tướng. Người xuất gia hay người tại gia nếu đi vào vòng sinh tử thì cũng phải đọa lạc vào ba đường ác là Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Mỗi người có cảnh giới tu hành hoàn toàn khác nhau nên thành tựu của mỗi người cũng sẽ khác nhau.

Nếu chúng ta không thường xuyên được nhắc nhở thì sau một thời gian ngắn, tất cả việc làm của chúng ta đều là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Ban đầu, chúng ta phát tâm vì người nhưng dần dần tâm vì người bị thui chột. Chúng ta không còn tâm hy sinh phụng hiến thì chúng ta gặp chướng ngại trùng trùng, ma chướng, oan gia trái chủ sẽ có cơ hội tấn công chúng ta. Nếu chúng ta không cần tiền tài, danh lợi, không cần bất cứ thứ gì thì chúng ta sẽ không bị chướng ngại.

Tôi sâu sắc biết ơn duyên ngộ gặp được 1200 Đề tài này, nếu chúng ta không được thường xuyên nhắc nhở thì ngay đến tâm thiện chúng ta cũng không có! Khi chúng ta đi làm, chúng ta được nhận lương và rất nhiều đãi ngộ khác thì đó là chúng ta đang hưởng phước. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta đừng nghĩ là chúng ta đang đi ban phước cho chúng sanh, chỉ cần chúng ta không làm phiền chúng sanh thì đã là tốt cho chúng sanh rồi!***”.

Hòa Thượng nói: “***Trong nhà Phật, có những người ban đầu tu hành tốt nhưng khi họ có danh cao, tiếng tốt thì họ bị ma chướng. Họ có danh tiếng lớn, lợi dưỡng nhiều nên tâm tham, tâm ngạo mạn khởi lên khi đó ma chướng liền xuất hiện***”. Dù chúng ta là người xuất gia hay người tại gia thì chúng ta cũng phải xuất thế tục gia, phiền não gia, tam giới gia. Chúng ta ở trong nhà thế tục nhưng chúng ta không bị nhà thế tục làm phiền não, chúng ta không chấp trước vào nhà thế tục. “*Nhà phiền não*” chính là 16 chữ: “*Tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. “*Nhà tam giới*” là dục giới,

sắc giới và vô sắc giới. Chúng ta đọc Kinh, niệm Phật như nhai trầu thì chúng ta không thể trở thành Bồ Tát Bất Thoái.

Ngài Lý Bình Nam ở trong nhà thế tục nhưng tâm Ngài không bị ràng buộc. Tâm Ngài hoàn toàn vượt ra khỏi nhà thế tục, nhà phiền não, nhà tam giới. Chúng ta không tạo nhân tam giới thì chúng ta không phải đi vào tam giới. Trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nói, nhân của thế giới Tây Phương Cực Lạc chính là: “*Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm*”. Chúng ta phát Tâm Bồ Đề mà không một lòng chuyên niệm thì chúng ta không thể vãng sanh. Chúng ta một lòng chuyên niệm mà chúng ta không phát Tâm Bồ Đề thì chúng ta cũng không thể vãng sanh. Tâm Bồ Đề là tâm toàn tâm, toàn lực vì chúng sanh lo nghĩ. Chúng ta có một chút vì mình lo nghĩ thì đó là chúng ta có tâm tư lợi. Chúng ta muốn phát Tâm Bồ Đề không khó, chúng ta nhìn những gì tôi làm trong một tuần lễ gần đây thì chúng ta sẽ thấy.

Trước đây, Tổ Ấn Quang thành lập Hoàng Hóa Xã để hoàng trì sách thiện. Ngài dùng tiền cúng dường để in Kinh, in sách thiện của Nho Gia, Đạo Gia. Hòa Thượng Hư Vân đi đến khắp nơi xây dựng chùa, sau khi xây dựng chùa xong Ngài mời một người chân thật tu học đến tiếp quản. Mọi lợi dưỡng có được các Ngài đều mang cúng dường cho chúng sanh. Chúng ta cũng vậy, chúng ta có lợi dưỡng thì chúng ta mang lợi dưỡng đó phục vụ chúng sanh.

Hiện tại, chúng ta đang xây trường dạy văn hóa, đạo đức truyền thống cho trẻ mầm non. Người xưa nói: “*Thánh Hiền do dạy mà ra*”. Phật Bồ Tát cũng do dạy mà ra. Bản thân tôi, nếu tôi không cố gắng học tập theo Hòa Thượng thì tôi cũng sẽ đọa lạc. Hàng ngày, tôi vẫn đọc nhiều lần những bài giảng của Hòa Thượng bằng chữ Hán. Chúng ta phải ngày ngày nỗ lực tự thay đổi, tự làm mới để chúng ta ngày ngày tiến bộ. Khi chúng ta chưa học, hay sau khi chúng ta học được 500 chuyên đề, 1000 chuyên đề thì tâm chúng ta sẽ hoàn toàn khác.

Hòa Thượng nói: “*Người tu hành cần phải trải qua giai đoạn sẽ nổi tiếng, có danh văn, lợi dưỡng. Chúng ta phải có trí tuệ quang minh để nội chiếu lại nội tâm của chính mình. Chính chúng ta phải giác ngộ, chúng ta không nên dính vào “danh vọng lợi dưỡng” mà chúng ta phải xả từ nơi nội tâm*”. Chúng ta không chỉ xả bỏ “danh vọng lợi dưỡng” trên hình tướng mà chúng ta phải chân thật xả bỏ từ nơi nội tâm. Tất cả những việc chúng ta làm là để lợi ích chúng sanh. Chúng ta càng cho đi thì chúng ta sẽ càng tự tại.

Người tại gia cũng sẽ phải trải qua sự cám dỗ của “danh vọng lợi dưỡng”, chúng ta đang là một cô giáo, chúng ta nhìn thấy người khác đi bán hàng có thu nhập cao thì chúng ta sẽ động tâm. Nhiều người bị động tâm nên đã bỏ cuộc. Người xưa dạy: “*Nhân phi nghĩa bất giao. Vật phi nghĩa bất thọ*”. Người không có đạo nghĩa thì không kết giao. Tiền tài phi nghĩa

không nên lấy. Chúng ta nhận tiền tài phi nghĩa thì chắc chắn chúng ta có chướng ngại. Chúng ta phải biết xả, biết mang tiền tài để phục vụ chúng sanh. Chúng ta không biết rằng, chúng ta phục vụ, làm lợi ích cho chúng sanh chính là chúng ta phục vụ, làm lợi ích cho chính mình.

Tháng này, tôi ở Hà Nội, ngày nào tôi cũng được ăn rau sạch. Chúng ta làm lợi ích cho người chính là chúng ta làm lợi ích cho mình. Ông bà chúng ta dạy: “*Người ăn thì con, con ăn thì mất*”. Hay người miền Nam thường nói: “*Bánh ít đi, bánh quy lại*”. Chúng ta đừng có ý niệm sai lầm cho đi là hết. Chúng ta càng cho đi nhiều, thậm chí cho đi hết thì những thứ chúng ta cho đi cũng sẽ trở về bằng cách này hay cách khác. Người thế gian không hiểu điều này, họ chỉ mong cầu, van xin để có được. Cả cuộc đời Hòa Thượng đã chứng minh cho chúng ta. Ban đầu, Ngài không có tiền, sau này, Ngài có thể xây dựng trường học, bệnh viện hàng triệu đô cho chúng sanh. Khi lần đầu gặp Chương Gia Đại Sư, Hòa Thượng hỏi: “*Phật pháp cao siêu nhiệm màu, làm thế nào để con nhanh chóng bước vào?*”. Chương Gia Đại Sư khuyên Hòa Thượng bố thí. Khi đó, Hòa Thượng đang tứ cố vô thân nên Ngài nói: “*Hiện tại, con không có cơm ăn thì lấy đâu ra tiền bố thí!*”. Đại Sư Chương Gia khuyên Hòa Thượng bắt đầu bố thí từ 1 đồng. Hòa Thượng ăn ít đi để dành tiền để bố thí, in Kinh, phóng sanh.

Hôm trước, chúng ta về chùa Phước Hậu tổ chức lễ vía Phật A Di Đà, mọi người đều ấn tượng vì lần nào chúng ta về cũng tặng rất nhiều quà. Chúng ta đã phát gạo nhiều lần và tặng hàng ngàn mũ có chữ “**A Di Đà Phật**”. Tôi hoàn toàn không xin, không kêu gọi mọi người ủng hộ tiền. Chúng ta cho đi thì chúng ta sẽ có được. Nơi tôi đang ở rất khang trang, sạch đẹp, chúng ta chỉ cần có quyền sử dụng không cần quyền sở hữu. Ý niệm sở hữu chính là ý niệm “*tự tư tự lợi*”. Người xuất gia hay người tại gia mà “*tự tư tự lợi*” thì đó cũng là đại chướng ngại. Chúng ta càng bố thí thì chúng ta càng có vậy thì tại sao chúng ta phải “*tự tư tự lợi*”!

Người xưa có nhắc đến câu chuyện về Ngài Phạm Trọng Yên, một danh thần thời Bắc Tống và con trai ông là Phạm Thuần Nhân. Một hôm, Ngài Phạm Trọng Yên bảo con áp tải 500 đấu lúa mạch về quê nhà Giang Tô. Trên đường đi, người con gặp người bạn cũ của Cha, biết Cha Mẹ của người đó mất mà chưa có tiền an táng nên Phạm Thuần Nhân đã bán toàn bộ lúa mạch để đưa tiền cho họ. Sau khi, bán hết lúa mạch vẫn không đủ tiền, Phạm Thuần Nhân bán luôn chiếc thuyền để có tiền giúp người bạn của Cha. Khi về, Phạm Thuần Nhân kể lại câu chuyện cho Phạm Trọng Yên nghe, hai Cha Con đều đồng lòng bán cả thuyền đi để giúp người.

Hôm trước, có người hỏi tôi, Bố Mẹ tặng cô một miếng đất ở Hà Nội, tặng em trai cô một miếng đất ở quê. Người em không hài lòng nên người em không về quê thăm Bố Mẹ, cô đang không biết phải giải quyết vấn đề này như thế nào. Tôi khuyên cô, nên nói với em, cô

muốn mảnh đất ở quê để trồng rau sạch, nhường miếng đất ở Hà Nội cho người em. Sau đó, người em trai đã về chăm sóc Bố Mẹ, anh em hòa thuận, mọi việc đã có thể giải quyết rất nhẹ nhàng. Nếu cô kiên quyết giữ mảnh đất ở Hà Nội thì Cha Mẹ, anh em đều phiền não. Người thế gian cho rằng chúng ta làm như vậy là thiệt thòi nhưng đó không phải là thiệt thòi. Trong mạng chúng ta có 1 xu, 1 đồng thì số tiền đó vẫn còn nguyên. Trong mạng chúng ta không có mà chúng ta cố gắng tham cầu thì chúng ta cũng không thể có. Tôi mới nghe tin, hai vợ chồng bạn của tôi rất thành đạt nhưng người vợ phát hiện bị ung thư giai đoạn thứ ba, không còn cách để cứu chữa.

Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta: ***“Chúng ta “tự tư tự lợi”, tham cầu “danh vọng lợi dưỡng” để làm gì! Những điều này chỉ mang lại một đống phiền não!”***. Nếu chúng ta toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến thì chúng ta sẽ thấy nội tâm vô cùng an lạc. Từ rất lâu rồi tôi không nằm mộng, buổi sáng tôi tự thức dậy. Chúng ta ngủ nằm mộng thậm chí là ác mộng vì chúng ta có quá nhiều phiền não, tham cầu. Chướng ngại là do chính chúng ta. Ban đầu chúng ta phát tâm vì chúng sanh nhưng một thời gian sau thì tham tâm nổi lên thì chúng ta có chướng ngại.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!